

[Justitsministeren.]

kommer heldigvis ret sjældent. Antallet af sådanne bilbrande udgør kun godt 1 promille af samtlige færdselsuheld, som politiet får kendskab til. Og der er grund til at understrege, at sikkerhedsselen i de fleste uheldssituationer er det bedste middel til at redde personer, også i biler, som bryder i brand. For personer i sådanne biler er det altafgørende at undgå kvæstelser, der medfører tab af bevidstheden, sådan at de pågældende er ude af stand til selv hurtigt at komme ud. Erfaringen viser, at hjælp udefra oftest vil komme for sent.

Jeg kan tilføje, at man såvel i EF som på nordisk plan arbejder bl. a. med spørgsmålet om harmonisering af udløsermekanismer til sikkerhedsselerne.

Voigt (FP):

Ministerens iagttagelsesevne er ikke blevet ringere siden sidste spørgsmål. Det er ganske rigtigt den omtalte artikel, der er baggrunden for spørgsmålet, og det må være relevant. Selv om folketingets spørgetid nok ikke tillader at gå ind i en debat med ministeren om sikkerhedsseler, så må jeg sige, at de punkter, ministeren her har nævnt, er jo nemme at hamre fuldstændig totalt ned i jorden, det er ikke nogen argumenter at føre frem.

Det, det drejer sig om — uanset om man kun har 1 promille af samtlige ulykker, der vedrører bilbrand — er jo, at i denne ene promille af tilfældene kan et menneskeliv gå tabt. Jeg advarede dette folketing, og jeg advarede ministeren mod at gøre denne brug af sikkerhedssele lovbealet.

Ministeren må være klar over, at sikkerhedsseletvungen må medføre, at der kommer nogle følgelove. Guderne skal vide, at jeg er imod, at der bliver krænget flere restriktioner ned over bilisterne, men ministeren må være klar over, at hvis en bil bryder i brand og et menneske skal reddes ud, hvor udløserhåndtaget er knækket, så hjælper det ikke noget, at man venter, til brandvæsenet kommer, for der går mellem 4 og 5 minutter. Nej, det er personer i den efterfølgende bil, der skal redde dette menneske ud. Derfor vil jeg spørge ministeren: har ministeren nogen planer om, at bilisterne nu skal køre med f. eks. en kniv, så de kan redde mennesker, der sidder fastspændt i en sikkerheds-

sele? Og har ministeren nogen idé om, hvornår han vil indføre tvungen brug af nakkestøtte, som jo hører sammen med sikkerhedsselen? Ministeren har jo ret til det ifølge udstyrsbekendtgørelsen. Vil ministeren benytte sig af denne ret, eller skal det simpelt hen fremkomme som et lovforslag fra andre sider? Hvis vi vil undgå nakkestøtte, og hvis vi vil undgå kniven i bilen, så var det måske en idé for fremskridtspartiet at fremsætte det som et lovforslag, for så er det jo dødhamrende sikkert, at så bliver det ikke gennemført.

Justitsministeren (Orla Møller):

Der er næppe nogen, der er i tvivl om hr. Voigts indstilling til sikkerhedsseler. Nu hørte vi endnu en gang dette synspunkt fremført. Det er altså vedtaget i dette folketing. Derefter haver i hvert fald ministeren at rette sig, og jeg er sikker på, at også folketingets medlemmer vil føle sig loyale over for den bestemmelse — måske med en enkelt undtagelse.

Det afgørende i denne sag er jo ikke diskussionen om, hvorvidt det i enkelte tilfælde vil kunne forholde sig sådan eller sådan. Det, man må gøre med en lovgivning, er at tage de generelle hensyn, og de er taget. Jeg sagde oven i købet til hr. Voigt, at på dette specielle område, hvor han bruger en bestemt situation til at argumentere for et i forvejen taget standpunkt, er jeg åben over for at vurdere situationen, men der skal altså også være saglig vurdering af tingene.

Må jeg til sidst sige med hensyn til ønskerne om, at der skulle være endnu flere sikkerhedsforanstaltninger, at det vil jeg da vældig gerne tage op og overveje, men jeg vil bestemt ikke give noget løfte om, at det skal indføres fra en bestemt dato, for det fordrer betydelig flere undersøgelser end dem, hr. Voigt er i stand til at give resultater af i dag.

Camre (S):

Ja, der er jo næsten ikke ende på mytedannelsen på dette område. Jeg ville godt spørge justitsministeren, om han vil drage omsorg for, at der udfærdiges en statistik, f. eks. når loven har været i kraft et halvt år eller et helt år, hvis det er en mere passende periode, hvor det så klart som muligt påvises, hvor mange mennesker der er omkom-